

efter en saadan Afstemning har været i Tvivl om, hverledes hans Stilling var. Hans Stilling maa være der, hvor Murmester Andersens Tilbud ligger. Det synes jeg. Enten maa man følge Andersens Tilbud eller gaa fra det. Følger man det, saa er Sagen afgjort, han havde paa Forhaand — det blev oplyst tilstrækkeligt under Forhandlingen — angivet ved sine Skrivelser, at han havde indhentet Tilbud fra de forskellige Firmaer, der skulde med til at udføre det Arbejde, som Fængselets Opførelse krævede. Jeg forstaaer derfor ikke, at man er gaaet ind paa at fremskaffe særlige Tilbud. Der maa altsaa være sket noget ganske overordentligt, noget ganske særligt, hvorfor man fræveg den Stilling, som Ministeren havde taget ved Sagens Behandling her i Folketinget.

Som jeg nævnede før, mente Ministeren overfor den Kritik, der blev fremsat over Forslaget, at han ikke havde været i Stand til at fremskaffe endelige Tegninger, men i Udvalget fik vi trods Behandlingens Kortvarighed mange, mange forskellige Ændringsforslag til det da foreliggende Forslag. Udvalget spurgte gen-tagende Arkitekten: Er det nu det endelige Forslag? — Javel, sagde Arkitekten. Og naar vi Dagen efter igen kom til Udvalgs møde, var der et nyt Projekt. Saa sagde man: Er det *nu* det endelige Forslag? — Javel, sagde Arkitekten. Det gentog sig tre eller fire Gange, og det var stadig det endelige Forslag. Da vi vedtog Sagen her i Tinget, gik vi ud fra som ganske givet, at nu maatte det være det endelige Forslag, som vi da havde til Behandling. Jeg vil nødig blande mig i den Strid, der nu er rejst mellem Fængselsautoriteterne og Arkitekten, thi det er ret vanskeligt for andre, som ikke have set de Ting i Enkeltheder, at dømme derom, og det kan maaske være vanskeligt nok for dem, der have set dem. Men skulde jeg sige mit subjektive Skøn over det Forhold, vilde det være det, at jeg rigtignok ikke har faaet det Indtryk af den Arkitekt, der var antagen — jeg vil ikke sige valgt, valgt ham har Ministeren vistnok ikke, men han har antaget ham, fordi han forud havde udarbejdet den foreløbige Plan —, at der var et ganske roligt og klart Overblik over Forholdene hos ham. Det tør jeg ikke paastaa, tværtimod har jeg faaet det Indtryk, at der var nok ikke saa ganske ringe Nervøsitet. Det var mit Indtryk af Arkitektens Behandling af Forslaget og Tegningerne under Udvalgsbehandlingen. Jeg har enkelte

Gange truffet denne Mand senere, og, da jeg havde beskæftiget mig med dette Foretagende i Rigsdagen, havde jeg Interesse for det, og jeg spurgte, hvorledes det gik, og jeg fik paa Følelsen, at det nok alligevel ikke havde været de endelige Tegninger, vi havde set i Udvalget, at der var adskillige Forandringer, der skulde foretages, og det Indtryk, jeg havde faaet ved Udvalgsbehandlingen af Arkitektens Overlegenhed og den Ro, hvormed han behandlede Tingene, blev ikke udvisket ved mine senere Samtaler med ham. Men, som sagt, det er kun et ganske subjektivt Skøn, jeg har om denne Mand i dette Forhold. Derfor ere Efterretningerne om, at der er Uklarhed med Hensyn til, hvorledes Bygningerne skulle udføres, ikke komne mig overraskende. De ere ikke komne mig overraskende, for saa vidt som jeg, som sagt, havde det Indtryk, at det ikke var de helt endelige og færdige Tegninger, vi havde set, til Trods for de Forsikringer, der bleve givne.

Det ærede Medlem fra Slagelse (Holger Neergaard) har i Dag opholdt sig noget ved Spørgsmaalet. Jeg kan i det væsentlige tiltræde, hvad han sagde om Spørgsmaalet Licitation i det foreliggende Forhold, navnlig overfor Stat og Kommune. Licitation er ikke altid af det gode, men foreløbig tror jeg ikke, vi have stort andet at rette os efter, og hvis den højtærede Minister den Gang havde fulgt de venskabelige Raad, der bleve givne ham bl. a. af de ærede Medlemmer fra Slagelse og Storehedinge (J. Andersen) og mig m. fl., havde han neppe i Dag staaet i den Situation, som han nu staaer i, og som, uden at bruge for stærkt et Udtryk, er idel Forvirring. Som denne Sag ligger i Øjeblikket, synes jeg neppe, det er for meget at kalde den idel Forvirring. Den højtærede Minister kunde have taget noget mere Tid til Byggeforetagendet, navnlig da det alligevel aldeles ikke bliver færdigt til den Tid, som Ministeren forudsatte. Vi andre modsagde ham. Det blev den Gang sagt, at det vel kunde blive færdigt paa 14 til 16 Maanedere. Vi andre rystede vantro paa Hovedet og sagde, det var ikke muligt, det kunde ikke blive færdigt til den Tid; selv om alle Ting gik, som det var klappet og klart, saa vilde der dog blive Vanskeligheder derved, og det skal nok vise sig, at Foretagendet ikke bliver færdigt indenfor den fastsatte Tid, og jeg tror ogsaa nok, det skal vise sig til Trods for de af den sidste ærede Taler fremsatte beroligende